

Sincap Üzerine Tefekkür Eyleyebilme Yeteneği...

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Cum, 05/11/2010 - 03:30

Acaba Ergenekon'un çok

“özel” sayın savcılarını Nâzım'dan birkaç satır okuma fırsatı bulabilmişler midir?..

Okumuşlarsa eğer, ne anlayıp, ne hissetmişlerdir acaba?..

En önemlisi de, hangi duyguyu paylaşmışlardır o yürek çarpan, bilinç zıplatan dizelerin arasında?..

Bir insan ak/ pak olup, tertemiz olabilmek için ilkin ruhunu yıkamalıdır arı suların altında...

Sonra bilincini törpüleyip, aklı ile zımparalamalıdır özenle...

Üzerine cila istemez bilincin; bilinç ak, bilinç arı, yalın ve derin olmalı çünkü.
Pırıltısız, boyasız; duru ve akıcı...

Yürekli, güçlü ve karmaşık olmalıdır bilinç.

Dünya'nın ve yaşamın her kıvrımını kucaklayabilmelidir...

Anlayabilmelidir.

Kavrayabilmelidir...

Ve içine sindirerek, derinlere inebilmeli; yükseklerle erebilmelidir.

Örneğin, "yaşamak şakaya gelmez" dizesi içindeki ahenkli ciddiyeti yüreğinde hissedebilmeli, hissettiğini bilincine iletebilmelidir...

Ve ardından gelen,

"... büyük bir ciddiyetle yaşayacaksın

bir sincap gibi mesela..."

dizelerindeki "sincap" üzerine "tefekkür" eyleyebilmeli...

Büyük bir tevazu içinde, sincap denen yaratığın yaşamından çıkartacağı dersi, bilincinin öz suyuna katabilmelidir...

Evet... Yaşadığımız çok "özel" bir zamanın çok "özel" Sayın Savcıları, dinleyin...

"Yaşamayı ciddiye alacaksın," diyor Nâzım Baba...

Ve ekliyor:

"yani o derecede ve öylesine ki,

mesela, kolların bağlı arkadan, sırtın duvarda

yahut, kocaman gözlüklerin,

beyaz gömleğinle bir laboratuarda,

insanlar için ölebileceksin,

hem de yüzünü bile görmediğin insanlar için,

hem de hiç kimse seni buna zorlamamışken,

hem de en güzel en gerçek şeyin

yaşamak olduğunu bildiğin halde...

Yani, öylesine ciddiye alacaksın ki yaşamayı,

yetmişinde bile, mesela, zeytin dikeceksin,

*hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil,
ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için,
yaşamak; yani ağır bastığından!..”*

İşte böyle pek muhterem “özel” savcı beyler...

İşte böyle bu dünyanın hali...

Nâzım Hikmet Ran, ömrünün baharını zindanlarda geçirdi.

O’nun yüreğinde filizlenen insanlık ateşini topluma [yani kendi çıkarlarına] zararlı buldular.

Ve onu o zindanlara attılar.

O aynı zindanlarda şimdi başkaları yaşıyor.

Şimdi o başkaları taşıyor Nâzım Hikmet’in taşıdığı bayrağı...

Nâzım Hikmet bugün tüm dünyanın saygı ile andığı büyük bir şair; büyük bir insan; büyük bir dava adamı...

Ya onu mahkum edenler nerede, farkında mısınız?..

Sahi adları neydi, söyleyebilir misiniz?

Kimdiler?

Ve şimdi toplumun hangi katında oturuyor hatıraları?

Hiç düşündünüz mü?..

faruk.haksal@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]
- [Kültür/Sanat](#) [3]

Kaynak URL (21/05/2024 - 20:13 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/sincap-uzerine-tefekkur-eyleyebilme-yetenegi>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>